

Сарајево је крајем априла 2020. године било мјесто састанка који може имати фаталне посљедице по Републику Српску. Ријеч је о састанку чланова Предсједништва БиХ са амбасадорима земаља Квинте (САД, Велика Британија, Њемачка, Француска и Италија) и представником ЕУ у БиХ Јоханом Сатлером.

По његовом окончању, на видјело су изненада, барем за најширу домаћу јавност, изашле информације о постојању 14 кључних приоритета из Мишљења Европске комисије, које БиХ треба да испуни како би добила препоруку за отварање преговора о придруживању ЕУ.

Пажљивим читањем тих приоритета може се запазити како готово сваки од њих врви од тако неодређених термина, појмова и дубиозне реченичке технике. Тако се, на примјер, тражи “реформа Уставног суда БиХ укључујући и његове међународне судије”, затим “доношење новог закона о ВСТС-у БиХ”, “предузимање конкретних корака на унапређењу окружења погодног за помирење како би се превазишло наслеђе рата”, итд. Дакле, ништа овдје није јасно, јер се не зна шта, рецимо, значи реформа Уставног суда БиХ, какав садржај би имао тај нови закон о ВСТС-у БиХ, а о дубиозности синтагме “наслеђе рата” и (не)могућности превазилажења тог наслеђа да и не говорим.

Нови покушај деконструкције Републике Српске

Пише: Милан Благојевић
понедељак, 18 мај 2020 00:25

